

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/45/2017
Identifikačné číslo spisu:	8814010002
Dátum vydania rozhodnutia:	20.09.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8814010002.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci obvineného H. J., pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 20. septembra 2017 v Bratislave, o dovolaní obvineného H. J. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 5To/24/2014, z 2. júla 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného H. J. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 12T/2/2014, z 23. apríla 2014, bol obvinený H. J. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

od blížšie nezistenej doby roku 2009 až do 1. septembra 2013 doma, vo T., na S. ulici č. XXX/XX, okr. T., pravidelne žiadal o peniaze svoju matku J. J., nar. X. Y. XXXX a sestru J. J., ktoré s ním bývali a jednalo sa o sumy 2,- až 5,- Eur a cez víkend sumu aj 10,- Eur, pričom peniaze požadoval s vyhrážkami, že keď mu ich nedajú, tak ich fyzicky napadne, zabije, podpáli ich rodinný dom alebo sa obesí, preto mu z obavy peniaze dávali a v minulosti viackrát matku aj sestru fyzicky napadol, avšak na ošetrovanie nešli, lebo sa báli obžalovaného i reakcie okolia, pritom im pod vplyvom alkoholu robil aj schválnosti a dňa 1. septembra 2013 v čase približne o 21:00 hod. napadol sestru J. J. tým spôsobom, že ju udrel hlavou do tváre a následne ju chytiac za vlasy udrel do stola, čím jej spôsobil zranenie a to: pomliaždenie ľavej okolo očnicovej oblasti s dobou liečenia v trvaní 10 dní, pričom sa pokúsil fyzicky napadnúť aj matku, čo však už neurobil a po hospitalizácii poškodenej J. J. a v obave pred obžalovaným odišla k svojej ďalšej dcére do obce M., pričom v dôsledku konania obžalovaného poškodená J. J. trpí adaptačnou zmiešanou úzkostne - depresívnou poruchou a poškodená J. J. trpí adaptačnou zmiešanou poruchou emócií a chovania.

Za to bol obvinený H. J. odsúdený podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona, v spojení s § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri neexistencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a neexistencii priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obvineného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 74 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenému uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť škodu poškodeným:

a/ I., a. s. so sídlom v U., U. č. XX/G., IČO: XX XX XX XX sumu 932,83 Eur.

b/ Y., so sídlom v U., Ul. XX. G. X a XX, pobočka T., N. XXX sumu 75,10 Eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie obvinený. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd uznesením, sp. zn. 5To/24/2014, z 2. júla 2014 odvolanie obvineného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Proti tomuto uzneseniu podal dovolanie obvinený prostredníctvom svojho obhajcu z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. d/, písm. g/, písm. i/, písm. k/ Trestného poriadku.

V odôvodnení dovolania obvinený namietal, že bolo porušené jeho právo na obhajobu, nakoľko na hlavných pojednávaniach v dňoch 12. marca 2014 a 23. apríla 2014 mu nebolo umožnené klásť otázky poškodeným a predvolaným svedkom. Jeho obhajca tak nemohol primerane reagovať na ich výpovede, aj keby bol akokoľvek dôsledne informovaný od obvineného. Na týchto pojednávaniach totižto sudkyňa opatrením rozhodla, že tieto výsluchy sa vykonali v jeho neprítomnosti, pričom toto svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že by poškodené a svedkovia v jeho prítomnosti nevypovedali pravdu z obavy o svoje zdravie a život. Tento dôvod v odvolacom konaní nenamietal, pretože sťažnosť proti tomuto procesnému opatreniu nebola prípustná. Boli nesprávne hodnotené dôkazy a na základe toho súd nesprávne kvalifikoval skutok, pričom malo ísť len o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Medzi obvineným a poškodenými - teda jeho matkou a sestrou, sú vzťahy urovnané. Na záver obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona, zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 12T/2/2014, z 23. apríla 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 5To/24/2014, z 2. júla 2014 a prikázal Okresnému súdu Vranov nad Topľou, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky na podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Trestného poriadku), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd zistil, že dovolanie obvineného H. J. nie je opodstatnené, pretože je zrejmé, že nie sú splnené podmienky dovolania.

V prvom rade Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že v zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012-I).

S ohľadom na uvedené nebol Najvyšší súd Slovenskej republiky oprávnený preskúmať iné v dovolaní označené porušenia zákona, ktoré nezodpovedajú vymedzeným dovolacím dôvodom, pretože by si tak atrahoval prieskum právoplatného rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania nad rámec návrhu -

dovolania, čo by znamenalo prekročenie právomocí vyplývajúcej mu zo zákona (§ 385 Trestného poriadku) a Ústavy Slovenskej republiky (čl. 2 ods. 2).

Z uvedeného je preto potrebné vyvodiť a to aj s ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca - v mene obvineného, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti, nemôže ísť nad rámec návrhu a tam špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku), preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podrobil prieskumu vecné argumenty dovolateľa zodpovedajúce dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku bez hlbšieho prieskumu tých argumentov, ktoré im nezodpovedajú.

V úvode svojej argumentácie dovolací súd konštatuje, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Požadovaný jeden opravný prostriedok predstavuje v súdnom procese v Slovenskej republike inštitút odvolania. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z najvyššieho súdu tretí stupeň s plnou jurisdikciou, nestanovil by katalóg dovolacích dôvodov.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. d/, písm. g/, písm. i/ a písm. k/ Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Tdo/69/2015, z 27. októbra 2015, v ktorom bolo rozhodované o dovolaní obvineného H. J. z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Trestného poriadku, pričom je potrebné podotknúť, že tieto dovolacie dôvody sa prelínajú - obsahovo sú totožné aj s predmetným dovolaním pod sp. zn. 3Tdo/45/2017. Preto sa nemôže najvyšší súd opätovne zaoberať tými istými dovolacími dôvodmi - § 372 ods. 2 Trestného poriadku a v plnom rozsahu odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Tdo/69/2015, z 27. októbra 2015.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod uplatnený obvineným podľa ustanovení § 371 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že v zmysle § 371 ods. 4 Trestného poriadku, predmetný dovolací dôvod možno použiť, len ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, teda obvinenému, známa už v pôvodnom konaní a namietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Okolnosť, že obvinenému v konaní pred súdom nemala byť umožnená účasť pri výsluchu svedkov a poškodených, bola obvinenému známa už v konaní pred prvostupňovým súdom, obvinený však túto okolnosť ani pred prvostupňovým súdom a ani pred súdom odvolacím nenamietal.

Nakoľko obvinený zákonnú podmienku uplatnenia dovolacích dôvodov v zmysle § 371 ods. 4 Trestného poriadku splnenú nemal, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolací dôvod obvineného uvedený v zmysle § 371 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku nemohol skúmať.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. k/ Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že obvinený síce formálne uviedol tento dôvod vo svojom dovolaní, avšak z obsahu dovolania a ani zo spisu nevyplýva, prečo bolo trestné stíhanie neprípustné - obvinený neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, teda nebola splnená podmienka v zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku, a preto dovolací súd ani tento dovolací dôvod nemohol skúmať.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. d/, písm. g/, písm. i/ a písm. k/ Trestného poriadku uplatnené obvineným, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku

dovolanie obvineného H. J. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.